

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 28 września 2021 r. – QE / Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre
Ouest**

(Sprawa C-600/21)

(2021/C 502/23)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: QE

Strona pozwana: Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 3 ust. 1 i art. 4 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one w przypadku umów konsumenckich umownemu zwolnieniu z wymogu wezwania do zapłaty, nawet jeśli zwolnienie to jest przewidziane w sposób wyraźny i jednoznaczny w umowie?
- 2) Czy wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 26 stycznia 2017 r., Banco Primus (C-421/14), należy rozumieć w ten sposób, że przekraczające 30 dni opóźnienie w płatności jednej raty należności głównej, odsetek lub świadczeń dodatkowych może stanowić niewykonanie zobowiązania o charakterze wystarczająco poważnym w stosunku do kwoty kredytu i okresu, na który go udzielono oraz ogólnej równowagi stosunków umownych?
- 3) Czy wykładni art. 3 ust. 1 i art. 4 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one warunkowi umowy przewidującemu natychmiastową wymagalność zapłaty całego długu w przypadku opóźnienia w płatności przekraczającego 30 dni, jeśli prawo krajowe, które nakazuje wysłanie wezwania do zapłaty przed stwierdzeniem natychmiastowej wymagalności zapłaty całego długu, pozwala na odstąpienie przez strony od tego warunku, wymagając w takim wypadku odpowiedniego uprzedniego powiadomienia?
- 4) Czy wskazane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 26 stycznia 2017 r., Banco Primus (C-421/14), cztery kryteria oceny przez sąd krajowy ewentualnie nieuczciwego charakteru warunku umowy dotyczącego natychmiastowej wymagalności zapłaty całego długu w przypadku niewywiązywania się przez dłużnika przez określony czas z ciężących na nim zobowiązań są kryteriami, które mają być spełnione łącznie, czy też alternatywnie?
- 5) Czy w przypadku, gdyby kryteria te miały być spełnione łącznie, można by jednak wykluczyć nieuczciwy charakter tego warunku umowy ze względu na relatywnie różną wagę tego czy innego kryterium?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 30 września 2021 r. – XXX / État belge**

(Sprawa C-607/21)

(2021/C 502/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État (Belgia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XXX

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w ramach badania pojęcia osoby pozostającej na utrzymaniu w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG⁽¹⁾, należy uwzględnić sytuację wnioskodawcy, który przebywa już na terytorium państwa, w którym zamieszkał członek rodziny rozdzielonej?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy należy ustanowić różnicę w traktowaniu wnioskodawcy, który przebywa na terytorium tego państwa zgodnie z prawem i wnioskodawcy, który przebywa tam nielegalnie?
- 3) Czy art. 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy interpretować w ten sposób, że aby zostać uznanym za pozostającego na utrzymaniu i w związku z tym podlegać definicji „członka rodziny”, o której mowa w tym przepisie, bezpośredni wstępny może powołać się na sytuację rzeczywistej zależności materialnej w państwie pochodzenia, potwierdzonej dokumentami, które w chwili złożenia wniosku o wydanie karty pobytowej dla członka rodziny obywatela Unii mają już kilka lat, z tego względu, że wyjazd z państwa pochodzenia i złożenie wniosku o wydanie karty pobytowej w przyjmującym państwie członkowskim nie zbiegają się w czasie?
- 4) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie, jakie są kryteria oceny sytuacji zależności materialnej wnioskodawcy, który ubiega się o dołączenie do obywatela Unii lub jego partnerki korzystając ze statusu wstępnego, nie mogąc przy tym uzyskać zezwolenia na pobyt na podstawie wniosku złożonego bezpośrednio po opuszczeniu państwa pochodzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 158, s. 77.